

: ३३३

בית שמאי פרק רביעי זבחים

מסורת הש"ס

(א) עיין ירושי' תענית פ"ב ה"א.
(ב) מנחות יד: טז. ע"ש כל
הסוגיא, (ג) לקמן קי' פסחים
סג. מנחות יד. יו"ד שם ע"ז.
ותוספתא דנחמס סוף פ"ד.
(ד) ויקרא טז כט, (ה) לעיל ב.

גליון השי"ס

גמ' ב"ה הקדושה ע"ה האמנות
למיל דף ב ע"ב סבת דף ז"א:
[המלך היה בן שנים עשר וז"ל ויהי
במלכותו הקדושה מוציא בפה
הוא ע"ה חסד' דש מלכות דש
כל המצוים בסוף המעשה
ובמספרים דף טג ע"ה חסד' דש
ד"ת סבר וז"ל:]

שינוי נוסחאות

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בג א מ"י פרק ט"ז מהלכות
מסכת הלכה י:

תורה אור השלם

- ו. וְתִכַּל הַבֶּזֶק אֶת אֲעֻבֻּי
כְּדָם יִדְוָה מִן הַדָּם שֶׁבַע
פַּעֲמִים לִפְנֵי יִדְוָה אֶת פְּנֵי
פְּרִיכַת הַקֹּרֶשׁ: וַיִּקְרָא ד. ו.

מוסף רש"י

תבא דבי רב. קרי לגביה
קמיתא שטניה בתרת כהני
דמקרי ספרא דני רב לפי שהיה
שומר נפיו המדרש נפי טולם אל
גביה דר' תלמידא לוא יהיה
שטניה אלף נפי תלמידא (מורין)
16. סיגל בקומץ. נקשרת
קומץ חשב על השרים: עד
שיסיגל בכל המותר. והקשרת
למקונו נמי חזר. וזהו נמי
הקשרת חזרו (מורין 16.) כל
הקשרה. סתם (שבת 24.)

שיטה מקובצת

[illegible]

ממא' סדרתנו ב'. זכוריה
שמעתה משמע דלע"ג
דאין מפגלין בחצי מחיר פקול מיהא
הוי ותימה דכ"פ תמיד נשחט (פסחים
דף סא.) גבי שחטו למולים ולעפרים
ב' ומוקי לה (שם סג.) בשוחט סימן
בראשון למולים ב' וד"מ לטעמיה דאמר

אבל יותרת ושתי הכליות דלא כתיבן בגופיה אימא. אמר
הא ארמז לפר מייתי וכו' להכי למיהוי כמאן דכחז בגופיה
לגאמורי לשעירי עבודת כוכבים ושמא די לאו קר היקשא דשטותם
על שגגתם לא הוו דרשנא ליה הכי: **והא** תנא דרבות פ' יוח"ב
אמר האמור בגיני האפר מיהא

ואבל ויותר ושתי כליות דלא כתיבן בנפיה
איימא לא קא משמע לן: אמר ליה רב הונא
בריה דרב נתן לרב פפא והא תנא ^א פר
ויוה"כ לכל מה שאמר ^ב בענין קאמר תנאי היא
תנא דבי רב מרבי הכי תנא דבי רבי
ישמעאל לא מרבי הכי תנא דבי רבי ישמעאל
מפניה מה נאמרו ויותר ושתי כליות בפר בהן
מושיח ולא נאמרו בפר העלם דבר של צבור
משל למלך בשר ודם שזעם על אוהבו
ומיעט בסרחנו מפני חיבתו ותנא דבי רבי
ישמעאל מפני מה נאמרה הפרוכת הקדש
בכפר בהן מושח ^א ולא נאמרו בפר העלם דבר
של צבור משל למלך בשר ודם שסרחה
עליז מדינה אם מיעטה סרחה פמליא שלו
ולא מתקיימת אם רובה סרחה אין פמליא שלו
במתקיימות: לפיכך אם נתן כולן כתיקנן כו':
נתן התם ^ב פיגל בקומץ ולא בלבונה בלבונה
ולא בקומץ רבי מאיר אומר פיגול וחייבין עליו
כרת וחכמים אומרים *אין בו כרת עד שיפיגל
בכל המתיר א"ר שמעון בן לקיש לא תימא
טעמא דר' מאיר דקסבר ^א מפגלין בחצי מתיר
אלא הכא במאי עסקין כגון שנתן את הקומץ
בהמשה שבח והלבונה בשתיקה קסבר כל
העושה על דעת ראשונה הוא עושה ממאי
מודקתני לפיכך אם נתן כולן כתיקנן ואחת
שלא כתיקנה פסול ואין בו כרת הא אחת
שלא כתיקנה וכולן כתיקנן פיגול מני אלימא
ורבנן הא אמרי רבנן אין מפגלין בחצי מתיר
אלא רבי מאיר ואי טעמא דרבי מאיר משום
דמפגלין בחצי מתיר הוא אפילו כדתני
^ב גמ' לא משום דקסבר * כל העושה על
דעת ראשונה הוא עושה אמר רבי שמואל
דבית רצח לעולם רבנן היא ומאי כתיקנן כתיקנן
לפיגול והא מודקתני לפיכך אם נתן כולן
כתיקנן ואחת שלא כתיקנן ^א פסול ואין בו כרת
מכלל דתיקנה להכשירה הוא דאתא אמר
רבא מאי שלא כתיקנה חוץ למקומו רב
אשי אמר שלא לשמו מכלל דכי לא עביד לה
חוץ למקומו שלא לשמו מחייב אידי דתנא
ירשא פיגול וחייבין עליו כרת תנא גמי סיפא
פסול ואין בו כרת: מתיבי ^ב נמי דברים
אמורים בדמים הגיתניז על מזבח החיצון

ועיטובא נפקא ליה ^א מחוקא ולרי
יהודה מאס בלה כפר: וטנא דבי רבי
ישמעאל. אך מנא בתרא דאמר לרבי
האמור גענין מתניין ^א דבי רבי
ישמעאל היא שגשית ונסדרה בנית
ומדרשו של ר' ישמעאל וסידור זה ^א
מאליס הרבה כמו שסידרו רבי מיט
אז: אשעיאל: קול אוהבו: מיט
בפרוטנו. עשר בדברים: מפני
מה נאמרה פרכה הקדש גרם. בפר ^א
הספן משיח תביא לא פני פרכה הקדש
ונספר העדה כתיב ^א ויחזק דא אפ
הערבת: פרכה שני. נכיסת חבורת
ועצתו ומהמסכמים ^א לדעתו אשר
אין פסליה שם אליהם ואם רונה קרסה
אין פסליה שם וקיימת הרי הוא משולל
מאם ביה כבדאשנה ה"י כיון דרוב
^א כביכול אין כאן [סרסה] ^א כביכול אין כאן
קדושה: פיגול ביומן ולא בלבוש.
בהקטרת המנחה שני מתירין יש
הקיומן והלבוש ואם הקטיר יא
במחשבת פיגול והאחד
בשחיקה: ר"מ אומר פיגול. כדמפרש
שעשעאל לקמן: כיון שגוף אם הקיומן
בשחיקה. מחילה ואחר כך הלבוש
בשחיקה וזה"ש אם נתן לכוונה במחשבת
מחילה ואחר כך קיומן בשחיקה
ועשאל משום דעל דעת ראשונה
עשהה ונמאל מפגל בכל המהיר ורגנן
בפרי ע"ד דעת ראשונה לא אמרינן
אלא אם כן אמר אף בשני ^א וכל
במחשבת קדשים מוילי בפה הוא
בזלל ראשונה בשחיקה ושניה במחשבת
אין כאן מחשבת חזי מחיר
(מוהר ר"מ) ללא פיגול לא פסל:
מתניין ^א דף ^א: לפיכך אם
נתן כולו כהקנן. וקפסי היינו שחיקה:
אם שאלה כהקנן. מחשבת חזי מחיר
ולחומה. פסול אין בו כרה. שלל
חישב אלא בחזי מחיר דכולן מעכבות
בו וכולן מחירות ואין פיגול עד
שיפגל בכולן: הא אחס שלל שחיקה
הראשונה במחשבת והשאר בשחיקה
פיגול דלאמרינן על דעת הראשונה
עשהה וזהו ל"י מחשבת בכוליה מחיר:
אם לאמרינן ^א אין מפגלין בחזי מחיר.
כדקתני דהריע עד שיפגל בכל המחיר
אחרי ראשונה במחשבת וכל שחיקה
במחשבת

ת ראשונה עשה יי אפילו דקאמי
ה במחשבה ליהוי פגול יי אלמא
לראשונה במחשבה שבע מינה עומא
הוא יי פסיקא יי לפגול. הראשונה
עיקר נלה למירין על דעת הראשונה
מינה כחקקן דלמך להכשירו יי הוא
ראשונה דקריקיה שלא בחיקה לפגול:
אלא כחקקא לפגול קאמך וכגון שנתנו
לך דהא תחלה הוא ומחשבה שלא לשמן
הוא פסול אלא כשנשיב שלא בחיקה
יגול לחייב על אכילתו כרת אלמא על
הוא יי מישא פסול ואין בו כרת
לא פגול יי והאי דנקט שלא בחיקה
עליו כרת ודוקא נקט שלא לתקומי
יגול יי ראשונה שמתנה אחת מתרת
א כרץ למתניה דהא בללו הכי נמי
שמתנה אחת מתרת ומפגלה כסין:
ג

הוא כשר גמור ויש לומר
יגזר כדאי' בפ"ב דמנחות
זת חוטא לבונה אטו לבונה
סימו א' אטו שני סימניו:

הנה נחמד לומר: "אמר" מביא לידי כך שישנו חלק מהמאמר
הוא "אמר" חלק מהמאמר הוא "אמר" חלק מהמאמר הוא "אמר"
הנה נחמד לומר: "אמר" מביא לידי כך שישנו חלק מהמאמר
הוא "אמר" חלק מהמאמר הוא "אמר" חלק מהמאמר הוא "אמר"

האיקימאטא לעצמן את דמם וערכה וזמנהם
ר בעצמן השתעם לטובת חילתה הנחלת כנאן
ועתה להמלך ויום אחריו כלם איש ענין
להשגיח נחמד נגזר מתייר המלך ויום,
החדש דלא סביב נהיה וימיה נשעם לאורך
ההשקטא ונדרש קושיא לזמניה למה לי
דמס דלא להי היקש מן היקש, וימר דמי
ב נגזרים נהיה חתמה לא סליני אהדי.

[illegible][illegible]